

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE
DRAVSKE BANOVINE

31. kos.

V LJUBLJANI, DNE 14. FEBRUARJA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

136. Zakon o verski zajednici židov v kraljevini Jugoslaviji.
137. Zakon o zatiranju nalezljivih bolezni.
138. Popravek k zakonu o izpremembah in dopolnitvah zakona o ureditvi predsedništva ministrskega sveta z dne 1. maja 1929.

139. Predpis o prijavi vojni invalidov za prejemanje rodbinskih draginskih doklad.
140. Uredba o praznikih po sodnih postopanjih in ostalih zakonih, razen meničnega zakona in čekovnega zakona.
Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

136.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

**o verski zajednici židov v kraljevini
Jugoslaviji.***

Verska zajednica.

§ 1.

Versko zajednico židov v kraljevini Jugoslaviji sestavljajo vsi pripadniki židovske vere, ki žive v kraljevini Jugoslaviji. Njeni pripadniki imajo popolno svobodo, javno izpovedovati svojo vero.

Veroizpovedne občine in njih centralna predstavništva.

§ 2.

Pripadniki verske zajednice židov so organizirani po veroizpovednih občinah, ki imajo nalogo, skrbeti za verske in kulturne potrebe svojih članov. Vse

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 24. decembra 1929., št. 301/CXXVII.

veroizpovedne občine, razen ortodoksnih, sestavljajo zvezo židovskih veroizpovednih občin, ortodoksne pa sestavljajo združbo ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin.

Notranja ureditev zveze židovskih veroizpovednih občin in združbe ortodoksnih židovskih veroizpovednih združb kakor tudi poedinih veroizpovednih občin, njih pravice in dolžnosti se urejajo s pravili, ki jih izdaja zveza, odnosno združba, kakor tudi vsaka občina zase, potrjuje pa jih minister pravde, in sicer za občine na predlog zveze, odnosno združbe. Prav to velja tudi glede izpremembe pravil.

§ 3.

Židovske veroizpovedne občine kakor tudi njih zveza, odnosno združba, so samoupravna telesa, ki upravljajo samostalno svoje versko-upravne, kulturne in dobrodelne ustanove, nadalje versko imovino in verske fonde, toda pod vrhovnim nadzorstvom države. Samostalno odločajo o sprejemanju zadužbin (skladov), ki so namenjene verskim nalogam, ter jih upravljajo pod nadzorstvom zadužbinskih oblastev po zakonu o zadužbinah.

Zveza, odnosno združba, in veroizpovedne občine so pravne osebe in sposobne, po predpisih zakona pridobivati in imeti tako premične kakor tudi nepremične imovine in izvrševati vse pravice, ki jim pripadajo kot takim.

§ 4.

Židovske veroizpovedne občine in njih zveza, odnosno združba, kontrolirajo samostalno svoje dohodke in razhodke po postopanju o svojem računovodstvu, ki ga predpiše minister pravde z uredbo; spadajo pa po odredbi drugega odstavka člena 2. zakona o glavni kontroli pod vrhovno nadzorstvo glavne kontrole toliko, da je glavna kontrola upra-

vičena, kontrolirati potrošek dohodkov po pokazani potrebi s pregledi bodisi na zahtevo ministra pravde, bodisi veroizpovednih občin samih in njih zveze, odnosno združbe.

§ 5.

Vsaka veroizpovedna občina ene ali druge verske smeri ima svoj okoliš in njeni pripadniki so vsi židi obojega spola, ki žive v tem okolišu ter pripadajo njeni smeri.

Iz okoliša ene veroizpovedne občine se sme izločiti del, da se ustanovi nova občina druge verske smeri ali da se spoji z že obstoječo občino druge verske smeri, če to zahteva najmanj dvajset polnoletnih in samostalnih pripadnikov občine in če se dokaže, da se vrši izločitev samo iz verskih nagibov in da bo, če se ustanovi nova občina, dovolj sredstev za vzdrževanje njenih uslužbencev in za delovanje njenih ustanov.

Veroizpovedne občine, ki jim ne zadoščajo sredstva za delovanje potrebnih ustanov in za vzdrževanje uslužbencev, se smejo ukiniti, njih imovina in okoliš pa pridodati sosednjim občinam ali eni izmed njih, in sicer samo onim, ki so iste verske smeri.

Odločbe o ustanavljanju, izločanju, spajanju in ukinjanju občin izdaja minister pravde na predlog zveze židovskih veroizpovednih občin, odnosno združbe ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin, podan v sporazumu s prizadetimi občinami, odnosno, če gre za ustanovitev nove občine, v sporazumu s člani, ki zahtevajo, da bi ustanovili to novo občino.

§ 6.

Zveza židovskih veroizpovednih občin in združba ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin sta centralna organa in predstavnika vseh židovskih veroizpovednih občin svoje verske smeri v kraljevini Jugoslaviji. Posredujejo v službenem občevarstvu med centralnimi državnimi oblastmi in veroizpovednimi občinami ter jih zastopata pred temi oblastmi. Na zahtevo ministra pravde oddajata mnenje o projektih zakonov in uredb, ki se tičejo verske zajednice židov.

V pravilih zveze, odnosno združbe, ki se sklenejo po odredbi drugega odstavka § 2., se predpiše organizacija zvezne, odnosno združbene uprave in njiu področje.

§ 7.

Vse organizacije verske zajednice židov izvršujejo same svoje sklepe in zbirajo svoje dohodke.

Na njih zahtevo dajo državna in samoupravna oblastva svojo administrativno pomoč za izvrševanje njih pristojno izdanih in na zakonu osnovanih polnoveljavnih sklepov in razsodb ter pobirajo pravilno odmerjene davščine in takse.

§ 8.

Pravila veroizpovednih občin, določena v drugem odstavku § 2., morajo obsežati nastopne osnovne odredbe:

1.) okoliše in sedeže občine, občinskega predstavništva in pristojnega matičnega urada;

2.) pravice in dolžnosti občinskih pripadnikov, zlasti glede volilne pravice;

3.) sestavo in način, po katerem se vodi uprava, in rok, dokler traja njena funkcija, kakor tudi področje njenih poedinih organov;

4.) način, po katerem se postavlja (voli) rabin, odredbe o njegovih pravicah in dolžnostih, nadalje način, po katerem se postavljajo tudi drugi uslužbenici, z označbo njih pravic in dolžnosti, in disciplinske predpise za uslužbenice;

5.) način, po katerem se poučuje verouk;

6.) odredbe o zasebnih molilnicah in verskih sestankih;

7.) odredbe, kako se materialno zavarujejo verske ustanove pripadnikov posebnih obredov, če je kaj takih v občini;

8.) način, po katerem se odmerjajo prispevki in zbirajo sredstva za vzdrževanje občine in njenih ustanov;

9.) pokojninski statut za uslužbenice in njih rodbine;

10.) postopanje za izpremembo pravil.

Imovina, dohodki in razhodki židovskih veroizpovednih občin in njih zveze, odnosno združbe.

§ 9.

Materialna sredstva, ki so židovskim veroizpovednim občinam in njih zvezi, odnosno združbi, potrebna za ostvarjanje njih nalog, se pokrivajo:

1.) iz dohodkov njih imovine;

2.) iz verskih taks in prispevkov;

3.) iz prispevkov in daril kakor tudi iz dohodkov zadužbin in fondov in eventualne odmere na te imovine;

4.) iz eventualnih prispevkov političnoupravnih občin;

5.) iz stalne državne podpore.

Državna podpora se določi s posebno odredbo, ki jo izda minister pravde sporazumno z ministrom za finance, ko je zaslísal zvezo židovskih veroizpovednih občin in združbo ortodoksnih veroizpovednih občin, na podstavi dejanske potrebe in dotacije, določene v državnem proračunu razhodkov za leto 1929/1930. Ta podpora se izplačuje po zvezi in združbi sorazmerno s številom pripadnikov v vseh njiu občinah.

Političnoupravne občine, ki odredjajo v svojem letnem proračunu za verske namene stalne podpore, morajo odredjati sorazmerno takšno podporo tudi za židovske veroizpovedne občine, ki so v njih.

§ 10.

Vseh javnih davščin se oprasčajo: zgradbe, namenjene službi božji, verskim, versko-prosvetnim in dobrodelnim ustanovam; občinski domovi, kolikor so v njih nameščeni verski uradi, ustanove ali stanovanja duhovnikov; in židovski kulturno-zgodovinski spomeniki.

§ 11.

Službeno dopisovanje in denarna pošta židovskih veroizpovednih občin in njih zveze, odnosno združ-

be, kakor tudi rabinskih uradov in vrhovnega rabinata sta oproščeni plačevanja poštne in telegrafske takse.

§ 12.

Vsi židi obeh spolov, ki imajo svojo imovino ali svoje dohodke, kakor tudi oni, ki so sposobni za samostalno pridobivanje, morajo plačevati vse vrste verskih prispevkov in davščin za pokrivanje potreb svoje veroizpovedne občine in njenih ustanov.

Plačevati te prispevke in davščine so zavezani tudi oni židi obeh spolov, ki ne stanujejo v okolišu veroizpovedne občine svoje smeri, toda imajo v njem svojo imovino ali imajo kakšno posestvo v zakupu ali se bavijo z obrtom, trgovinskim ali industrijskim podjetjem.

Če kakšen član izstopi iz svoje občine ter vstopi v drugo židovsko občino, ki obstoji v istem kraju, mora plačevati do konca petega proračunskega leta izza onega leta, ko je izstopil, občinske prispevke in davščine oni občini, iz katere je izstopil, in sicer v znesku, s katerim je bil obremenjen v času izstopa. To velja tudi za primer iz drugega odstavka § 5.

Duhovni in versko-samoupravni predstavniki in uslužbenci.

§ 13.

Duhovni poglavar verske zajednice židov v kraljevini Jugoslaviji je vrhovni rabin s sedežem v Beogradu. Postavlja se s kraljevim ukazom na predlog ministra pravde izmed treh kandidatov, ki jih izvolijo skupno glavni odbori zveze in združbe, predsedniki veroizpovednih občin vseh verskih smeri v Beogradu, Zagrebu, Skoplju, Sarajevu, Novem Sadu, Subotici in Osijeku, kolikor niso zastopani v glavnih odborih, in vsi rabini, ki službujejo pri židovskih verskih ustanovah v kraljevini.

Če se izprazni mesto vrhovnega rabina, se morajo izvoliti najdlje v šestih mesecih kandidati za novaga vrhovnega rabina. Dokler se ne izvoli novi vrhovni rabin, izvršuje njegove funkcije rabin, ki ga odredi minister pravde na predlog glavnih odborov zveze in združbe, podanem v sporazumu z obema rabinskima sinodoma.

Prejemki vrhovnega rabina in osebni in materialni razhodki vrhovnega rabinata se določajo v subvenciji, ki jo daje država verski zajednici židov, ločeno od ostale vsote te subvencije.

Vrhovni rabin ima pravico do pokojnine uradnikov 1. skupine I. kategorije. Njegova osebna pokojnina kakor tudi rodbinska pokojnina po njegovi smrti se plačuje iz državnega proračuna po predpisih zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

§ 14.

Vrhovni rabin je predsednik obeh rabinskih sinodov, od katerih je sestavljen eden iz treh članov in dveh namestnikov, izvoljenih izmed rabinov ortodoksne verske smeri, drugi pa iz petih članov in treh namestnikov, izvoljenih izmed ostalih rabinov. Izvoli jih skupščina rabinov ene in druge verske smeri.

Rabinska sinoda pod predsedstvom vrhovnega rabina oddajata mnenja o vseh vprašanih verskega značaja, ki se odpremljajo h glavnemu odboru zveze židovskih veroizpovednih občin, odnosno združbe ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin.

Če glavni odbor zveze ne usvoji mnenja svojega rabinskega sinoda, odloči dokončno specialni odbor, v katerega spada šest članov rabinskega sinoda, med njimi vrhovni rabin in šest članov nerabinov glavnega zveznega odbora, ki jih odredi zvezna uprava. Specialnemu odboru predseduje vrhovni rabin, odbor pa sklepa z navadno večino glasov.

§ 15.

Duhovni poglavarji veroizpovednih občin so rabini. V občinah zveze so virilni člani občinskih odborov takrat, kadar rešujejo ti verska vprašanja. V ortodoksnih občinah so rabini sploh virilni člani občinskega odbora. Občinski odbor rešuje verska vprašanja na prvi stopnji.

Rabine in vse uslužbenec postavlja (volijo) samostalno veroizpovedne občine.

§ 16.

Rabini in ostali verski uslužbenci se postavlja (volijo) z dekretom predsedništva veroizpovednih občin trajno ali začasno. Začasnost ne sme trajati za rabine dlje nego tri leta, za ostale uslužbenec pa ne dlje nego pet let.

Trajno nameščen rabin ali drug verski uslužbenec ne sme biti odpuščen iz službe, razen na podstavi izvršne disciplinske razsodbe, izrečene v disciplinskem postopanju po pravilih dotične občine in zveze židovskih veroizpovednih občin, odnosno združbe ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin.

§ 17.

Rabinom in ostalim duhovnim osebam ni treba osebno opravljati onih javnih poslov, ki se po židovskih verskih predpisih ne skladajo z njih činom in poklicem.

§ 18.

Službeno versko zvanje bodisi v veroizpovedni občini, bodisi v državni službi, smejo dobiti osebe s kvalifikacijo, ki jo predpisuje in ocenja vrhovni rabin z dotičnim rabinskim sinodom.

Inozemski državljani smejo biti postavljeni za uradnike in uslužbenec veroizpovednih občin le začasno, in sicer samo z odobritvijo ministra pravde.

§ 19.

Zvanja predstavnštva zveze židovskih veroizpovednih občin, odnosno združbe ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin, kakor tudi poedinih občin so častna.

Osebe, ki so obsojene ali so v kazenski preiskavi zbog kaznivih dejanj onečaščujočega značaja, kakor tudi one, ki pridejo v konkurz ali pod skrbstvo, ne smejo biti izvoljene in tudi ne smejo opravljati svoje dolžnosti, dokler trajajo te zapreke.

§ 20.

Disciplinski kazniva dejanja rabinov in ostalih uslužbencev veroizpovednih občin se rešujejo po pravilih dotičnih veroizpovednih občin in po pravilih zveze židovskih veroizpovednih občin, odnosno zveze ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin.

Veroizpovedne občine zveze odločajo o disciplinski kaznivih dejanjih svojih verskih uslužbencev, iz-
vzemši rabine.

Zveza židovskih veroizpovednih občin rešuje na drugi in poslednji stopnji pritožbe zoper odločbe svojih veroizpovednih občin, na prvi in poslednji stopnji pa disciplinski kazniva dejanja rabinov svojih občin.

Disciplinski kazniva dejanja ortodoksnih rabinov in drugih verskih uslužbencev ortodoksnih občin presoja ortodokсни rabinski sinod.

Disciplinsko postopanje zoper rabine in ostale verske uslužbence sme uvesti tudi rabinski sinod po službeni dolžnosti.

Državna oblastva, ki uvedejo kazensko preiskavo zoper versko-samoupravne uslužbence, morajo obvestiti o tem kakor tudi o končnem uspehu preiskave vrhovnega rabina in zvezo židovskih veroizpovednih občin, odnosno združbo ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin.

Verski pouk in teološke šole.

§ 21.

V vseh državnih in zasebnih šolah, v katere hodijo učenci židovskega veroizpovedanja, predavajo židovski verski pouk v soglasnosti s pristojnimi židovskimi veroizpovednimi občinami njih verski organi po odredbah zakonskih predpisov o teh šolah.

Učne načrte in programe za poučevanje verouka predpisuje pristojni minister, vpoštevaje potrebo verskega vzgajanja, na predlog zveze židovskih veroizpovednih občin, glede pripadnikov ortodoksne židovske verske smeri pa na predlog sinoda ortodoksnih rabinov. Za učne knjige o verouku veljajo predpisi zakona o učnih knjigah. Za vse učne knjige daje glede njih verske vsebine svojo odobritev zveza židovskih veroizpovednih občin, odnosno sinod ortodoksnih rabinov.

V državnih osnovnih šolah smejo poučevati verouk kvalificirane duhovne osebe-veroučitelji po predpisih zakona o narodnih šolah.

Veroučitelje-duhovne osebe na vseh narodnih šolah postavlja minister za prosveto izmed kandidatov, ki jih predlaga zveza židovskih veroizpovednih občin, odnosno sinod ortodoksnih rabinov. Veroučitelje na državnih srednjih in strokovnih šolah postavlja pristojni minister izmed kandidatov, ki predlože odobritev zveze židovskih veroizpovednih občin, odnosno sinoda ortodoksnih rabinov, da smejo poučevati verouk v srednjih šolah. Vse veroučitelje namešča in razrešuje dolžnosti minister po odredbah šolskega zakona.

Veroučitelje na vseh zasebnih šolah postavlja in premešča uprava šole z odobritvijo pristojne židov-

ske veroizpovedne občine. Tudi za te veroučitelje veljajo predpisi šolskih zakonov.

Zveza židovskih veroizpovednih občin, odnosno sinod ortodoksnih rabinov, sme odvzeti že izdano odobritev onim veroučiteljem, ki ne poučujejo verouka tako, kakor predpisuje židovska vera, ali ki sicer z življenjem in delovanjem ne ustrezajo svoji veroučiteljski dolžnosti.

§ 22.

Židovski srednji teološki zavod je priznana ustanova, ki jo upravlja zveza židovskih veroizpovednih občin.

Če se ustanovi tak zavod ortodoksne verske smeri, ga upravlja združba ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin.

Kolikor taki zavodi ne bi dajali pogojev za izobraževanje rabinov, je dovoljeno, pridobiti izobrazbo na inozemskih zavodih. Njih kvalifikacijo ocenja pristojni rabinski sinod.

Obče odredbe.

§ 23.

Službeni jezik židovskih veroizpovednih občin in njih centralnih ustanov je službeni državni jezik. V tem jeziku se vodijo tudi verske matrice in iz teh se izdajajo vsi dokumenti. Ti izpiski imajo značaj javnih listin.

§ 24.

Nobena židovska veroizpovedna občina ne sme vršiti verskih obredov proti pripadniku druge židovske veroizpovedne občine te kraljevine, dokler ne predloži ta pripadnik dokaza, da je izpolnil vse obveznosti proti občini, ki ji pripada. Izjema je pogreb, kadar zbog oddaljenosti in časa ni mogoče čakati, da bi se ti dokazi predložili.

§ 25.

Židovski verski prazniki, ob katerih imajo državni in občinski uslužbenci, vojaki in dijaki odmor po zakonu, so ti-le:

- 1.) pasha, prva dva dni in poslednja dva dni;
- 2.) ševout, dva dni;
- 3.) roš-ašana (novo leto), dva dni;
- 4.) jon-kipur, poldrugi dan (pol dne pred jon-kipurom);
- 5.) sukot, prva dva in poslednja dva dni.

Prehodne odredbe.

§ 26.

Odredba prvega odstavka § 5., kolikor se določa z njo, da ne sme biti v enem kraju več občin iste verske smeri, ne velja za one občine, ki že kje obstoje na dan, ko stopi ta zakon v veljavo.

§ 27.

Vse židovske veroizpovedne občine morajo skleniti po tem zakonu v treh mesecih od dne, ko stopi v veljavo, nova pravila skladno s tem zakonom ter

jih predložiti v oceno zvezi židovskih veroizpovednih občin, odnosno združbi ortodoksnih židovskih veroizpovednih občin, te pa takoj v potrditev ministru pravde.

§ 28.

Ko stopi ta zakon v veljavo, prestanejo veljati vsi zakoni, vse uredbe in vsi drugi predpisi o predmetu tega zakona.

§ 29.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 14. decembra 1929.;

št. 103.860.

Aleksander S. R.

Minister pravde:	Predsednik
dr. M. Srškić s. r.	ministrskega sveta,
	minister
Videl in pritisnil	za notranje posle,
državni pečat,	častni adjutant
čuvár državnega pečata,	Njegovega Veličanstva
minister pravde:	kralja,
dr. M. Srškić s. r.	divizijski general:
(L. S.)	Peter Živković s. r. .

137.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o zatiranju nalezljivih bolezni.*

I. Akutne nalezljive bolezni.

I. poglavje.

Prijava, izsledovanje in preiskovanje akutnih nalezljivih bolezni.

§ 1.

Obvezno se morajo prijavljati na podstavi klinične diagnoze te-le nalezljive bolezni:

1. Cholera.
2. Pestis.
3. Febris flava.
4. Variola vera.
5. Typhus exanthematicus.
6. Typhus recurrens.
7. Typhus abdominalis — paratyphus.
8. Dysenteria.
9. Scarlatina.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 24. januarja 1930., št. 18/VII.

10. Diphtheria et Croup.
11. Meningitis cerebrospinalis.
12. Encephalitis lethargica.
13. Erysipelas.
14. Malleus.
15. Tetanus.
16. Anthrax.
17. Lepra.
18. Febris melitensis.
19. Lyssa (rabies).
20. Morbus Weyli.
21. Poliomyelitis acuta.
22. Febris puerperalis.

Razen tega se morajo prijaviti, čim nastopijo v epidemični obliki in v izjemni jakosti, te-le nalezljive bolezni:

1. Morbilli.
2. Varicellae.
3. Rubeola.
4. Pertussis.
5. Febris papataccii.
6. Parotitis epidemica.
7. Grippe.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje se pooblašča označiti, če je treba, tudi druge bolezni za nalezljive.

Pošiljanje teh prijav je prosto poštnine.

§ 2.

Diagnozo nalezljivih bolezni določajo po bakteriološko-seroloških in drugih laboratorijskih metodah higijenski zavodi ali specialni laboratoriji. Vsi zdravniki v javni službi morajo pošiljati od svojih bolnikov, zlasti v prvih primerih, kužni material pristojnemu higijenskem zavodu ali laboratoriju.

Privatni zdravniki ga morajo pošiljati, če žive na sedežu zavoda ali laboratorija.

Te pošiljke so proste poštnine.

§ 3.

Če se pojavijo akutne nalezljive bolezni, morajo preiskovati pristojni zdravniki izvor in vse pogoje, ki pospešujejo raznašanje bolezni v vsem njenem okolišu, ter predložiti o vsem poročilo nadrejenim oblastvom in pristojnemu higijenskem zavodu.

II. poglavje.

Preventivni ukrepi zoper akutne nalezljive bolezni (asanacije).

§ 4.

Preventivni ukrepi za zatiranje akutnih nalezljivih bolezni so:

- 1.) poučevanje in obveščanje prebivalstva z vsemi primernimi sredstvi;
- 2.) preventivna cepljenja (vakeinacije);
- 3.) preiskovanje sumnih objektov za infekcije, zlasti vode in življenskih potrebščin;
- 4.) preiskovanje vzrokov in gnezdišč endemičnosti in njih odpravljanje;

5.) asanacije: izboljševanje in ustanavljanje naprav za preskrbovanje z zdravim pitno vodo, odpravljanje izmetkov na najprimernejši način, čiščenje in asaniranje onesnaženih zemljišč, hiš, naselij, skrb za zdravje nastanjanje.

§ 5.

Redno cepljenje zoper osepnice (koze) je obvezno za vse otroke brez razlike v prvem letu življenja, ponovno pa, ko začno hoditi v osnovno šolo, kakor tudi, ko izstopijo iz osnovne šole, pri onih šolskih otrocih, pri katerih ponovno cepljenje ni uspelo. Izredno cepljenje se vrši, če se pojavi bolezen, ne glede na dobo življenja.

§ 6.

Cepljenje se lahko izvede po potrebi na predlog pristojnega zdravnika tudi zoper kugo, kolero, grižo, škrlatinko, tifuz, prav tako zoper druge nalezljive bolezni, pri katerih je znanstveno in izkustveno ugotovljeno, da je koristno, v krajinah in krajih, kjer se pojavijo te bolezni. Dovolila za ta cepljenja daje oblastvo druge stopnje občne uprave pristojnega higienskega zavoda.

§ 7.

Obvezno je cepljenje zoper steklino pri osebah, ki so jih ugriznile stekle ali stekline sumne živali.

§ 8.

Cepivo za osepnice kakor tudi cepiva za druge bolezni in zdravilne serume morajo nabavljati iz svojih proračunskih sredstev občine od pristojnega higienskega zavoda, ki jih izdeluje. Ban sme urediti s pravilnikom nabavljanje in plačevanje teh proizvodov za svojo banovino.

§ 9.

V krajinah, kjer se pojavljajo endemično ali epidemično nalezljive bolezni, ki se utegnejo prenašati s pitno vodo, morajo pregledovati oblastva občne uprave s pomočjo higienskih zavodov in tem podrejenih ustanov vse te vode in javne vodnjake ter jih postaviti pod svojo stalno kontrolo. Obenem morajo odrediti oblastva občne uprave, česar je treba za asanacijo teh vod in za njih higiensko ureditev s sodelovanjem pristojnega higienskega zavoda. Bakteriološki občinski in državni laboratoriji morajo občasno pregledovati javne vodovode. Natančnejše odredbe o tem predpisuje občna upravna oblastvo. Občine morajo poskrbeti za potrebne sterilne posode in pošiljati vodo v pregled najbližjemu laboratoriju.

§ 10.

Kjer se pojavljajo akutne nalezljive bolezni stalno v večji meri, se mora izvesti asanacija teh krajev in krajin. Asanacijo izvršuje odbor, sestavljen iz predstavnika občine, v kateri naj se asanacija izvede, iz banovega predstavnika in iz predstavnika pristojnega higienskega zavoda. Odboru je dolžnost, pretresti vse vprašanje asanacije, se sporazumeti o njenem obsegu, o času, kdaj naj se izvrši,

in o stroških, ki naj zadenejo državo, banovino in občino. Banov predstavnik in predstavnik higienskega zavoda smeta angažirati državo in banovino za izvršitev asanacije samo toliko, kolikor so jima sredstva na razpolago. Kolikor bi morala dati država večjo podporo, odloči po sklepu odbora minister za socialno politiko in narodno zdravje sporazumno z ministrom za finance in v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

Mestne občine izvajajo vsa ta dela ob svojih stroških, morajo pa jih izvesti, če jih predlaga po dokazani potrebi pristojni higienski zavod in to usvoji minister za socialno politiko in narodno zdravje na banov predlog. Pri tem odredi minister za socialno politiko in narodno zdravje sporazumno z ministrom za finance in v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta tudi rok, v katerem se morajo dela izvesti, ter določi obenem državno podporo, če bi je bilo treba.

§ 11.

Preventivne ukrepe zoper zatros akutnih nalezljivih bolezni iz sosednjih držav se izvajajo po odredbah mednarodne sanitetne konvencije.

III. poglavje.

Ukrepi ob pojavu akutnih nalezljivih bolezni.

§ 12.

Če se ugotovi po §§ 1., 2. in 3. akutna nalezljiva bolezen, se postavijo vsi domačini pod zdravniško nadzorstvo, bolnik pa se sme prisilno oddati v oddelek za nalezljive bolezni najbližje bolnice ali pa v izolirnico. Kjer bolnika ni mogoče prenesti iz hiše, se vrši zdravniško nadzorstvo v hiši sami.

§ 13.

Če se pojavi otročniška vročica, mora pristojni zdravnik preiskati vzroke temu pojavu in odrediti ukrepe za odvrčanje.

Če zadeva krivda babico, se ji prepove praksa, dokler ne ponovi babiškega tečaja.

§ 14.

Osebe, bolne za kugo, kolero in osepnicami, se morajo osamiti v kraju, kjer so obolele. Osebe, obolele za pegavico, se smejo prenesti iz kraja stanovanja samo, če so bile predhodno razkužene. Če je treba prepeljati ostale osebe z nalezljivimi boleznimi v bolnico zaradi zdravljenja ali izolacije, morata poskrbeti pristojni zdravnik in občina, da se izvrši prevoz brez nevarnosti, da bi se bolezen spotoma raztrosila. Vsa vozila in osebe je treba po izvršenem poslu razkužiti.

§ 15.

Pristojni zdravniki imajo dolžnost, kontrolirati izostajanje učencev iz šol zbog bolezni. Čim se ugotovi kot vzrok akutna nalezljiva bolezen, se morajo izvesti ukrepi zoper raztrošanje nalezljive bolezni v šolah.

§ 16.

Ob akutnih nalezljivih boleznih, ki se prenašajo z živlenskimi potrebščinami, sme oblastvo obče uprave na predlog pristojnega zdravnika prepovedati prodajanje sumnih potrebščin ali pa predpisati poseben način za prodajanje in prepovedati uvoz, odnosno izvoz iz zakuženih krajev. Prav tako se sme prepovedati bacilonoscem, da bi se bavili s prirejanjem in prodajanjem izvestnih živlenskih potrebščin. Vse te prepovedi veljajo dotlej, dokler ne zadoste zakuženi kraji in njih prebivalci vsem ukrepom, ki se predpišejo, o čemer odloči oni, ki je ukrepe predpisal.

§ 17.

Nalezljive bolezni, ki se pojavljajo pri ljudeh in živalih, zatira obče upravno oblastvo s sodelovanjem pristojnega zdravnika in veterinarja. Če se pojavijo pri živalih kužne bolezni, ki se utegnejo prenesti na ljudi, jih mora pristojni veterinar prijaviti pristojnemu zdravniku.

§ 18.

Zakužene hiše in kraje je treba oznamenovati s posebnim znakom. Če gre za kugo, kolero, osepnice, pegavico in druge akutne nalezljive bolezni zločestega značaja, se mora zakužena hiša zastražiti.

§ 19.

Čin se bolnik prenese iz hiše, se mora izvršiti desinfekcija (desinsekcija) vseh domačinov, stvari in prostorov. Če bolnika ni moči prenesti iz hiše, se vrši v vsem času bolezni tekoča desinfekcija, po končani bolezni pa završna.

§ 20.

Rekonvalescenti po akutnih nalezljivih boleznih in bacilonosci spadajo pod pregledovanje, dokler se ne ugotovi, da so brez kužnih kalii. V tem času so pod zdravniškim nadzorstvom.

§ 21.

Ce kdo umre za nalezljivo boleznijo, ga je treba dve uri po ugotovljeni smrti prenesti v mrtvašnico. V kraju, kjer te možnosti ni, se mora prenesti mrlič do pogreba v poseben hišni prostor. V mrličevi hiši je prepovedano, da bi se ljudje zbirali. Pogreba se smejo udeležiti najbližji sorodniki. Sekcije mrličev se lahko vrše na zahtevo pristojnih sanitetnih, sodnih in policijskih oblastev tudi pred 24 urami po smrti, če se s strokovnim zdravniškim pregledom prej nedvomno ugotovi smrt.

IV. poglavje.

Pristojnost zdravnikov in zdravstveni odbori.

§ 22.

Pristojni zdravniki po tem zakonu so občinski in mestni zdravniki, kjer pa ni občinskih ali mestnih zdravnikov, državni ali banovinski zdravniki. V vseh mestnih občinah in samostalnih zdravstvenih občinah brez razlike, v občinah na kmetih pa s preko 10.000

prebivalci izvajajo odredbe, določene s tem zakonom, mestni ali občinski zdravniki ob stroških teh občin. Ban nadzira po svojih organih in higienskih zavodih to delovanje in če se ugotovi, da se potrebni ukrepi ne izvajajo ali da se zanemarjajo, odredi, da jih je takoj izvršiti, odgovorne organe pa pokliče na odgovor ter izvede potrebne ukrepe ob stroških občine, ki jih ne izvaža po teh odredbah.

§ 23.

Ce se pojavi akutna nalezljiva bolezen v krajini ali kraju z znaki nenavadne jakosti in vse kaže na to, da bodo posledice njenega širjenja jako škodljive, odredi ban enega ali več epidemijskih zdravnikov s posebnim pooblastilom, ki jim daje pravico do vse izvrševalne oblasti za zatiranje nalezljive bolezni. V takih primerih sme ban prepovedati shode in zборе na javnih krajih in v javnih prostorih, zapreti šole in odrediti omejitve v prometu; vendar pa mora vselej označiti tudi čas, za katerega to velja.

§ 24.

Za lažje in uspešnejše zatiranje nalezljivih bolezni in izvajanje potrebnih ukrepov se sestavijo, kjer spozna to obče upravno oblastvo za potrebno, za poedine občine ali za več občin skupaj zdravstveni odbori.

Zdravstveni odbor mora delovati sporazumno s pristojnimi zdravniki. Podpira izsledovanje nalezljivih bolezni, njih prijavljanje, preiskovanje izvora in potov infekcije, nadzorstvo nad izvajanjem profilaktičnih ukrepov, poučevanje in obveščanje prebivalstva o potrebi borbe zoper akutne nalezljive bolezni.

V. poglavje.

Ustanove za izločanje in zdravljenje oseb z nalezljivimi boleznimi.

§ 25.

Po potrebi ima ban ob epidemiji pravico, osno-
vati v zakuženem kraju izolirnico ter za primerno
odškodnino prisilno zaseči potrebno zgradbo.

§ 26.

Občine s preko 10.000 prebivalci morajo urediti v petih letih in po ureditvi vzdrževati bolniške oddelke za akutne nalezljive bolezni, in sicer z najmanj desetimi posteljami na vsakih 10.000 prebivalcev. Če taki oddelki ali posebne bolnice za nalezljive bolezni že obstoje, mora skrbeti občina za njih vzdrževanje ali pa jih materialno podpirati.

VI. poglavje.

Služba zdravnikov in nižjega sanitetnega osebja.

§ 27.

Zdravniki morajo izvršiti tudi brez naredbe starejšin ogleda in prve ukrepe; občine in oblastva obče uprave prve stopnje pa jih morajo v vsem podpirati ter izvrševati vse njih naredbe.

Zdravnikom, ki so poklicani, odvracati akutne nalezljive bolezni, ne sme nihče braniti pristopa na zemljišče, v hiše ali druge zgradbe in prostore, o katerih gre sum, da so zakuženi.

§ 28.

Za odvracanje in zatiranje velikih epidemij in endemij sme postaviti minister za socialno politiko in narodno zdravje po potrebi posebne epidemijske zdravnike s specialnimi prejemki, pravicami in dolžnostmi, predpisanimi po zakonu o epidemijskih zdravnikih.

§ 29.

Če se pojavijo akutne nalezljive bolezni v toliki meri, da državni in samoupravni zdravniki ne zadoščajo za njih zatiranje, sme odrediti minister za socialno politiko in narodno zdravje vsakega zdravnika, brez razlike, za zatiranje akutnih nalezljivih bolezni. V tem primeru imajo ti zdravniki prejemke, pravice in dolžnosti epidemijskih zdravnikov.

§ 30.

Prejemki epidemijskih zdravnikov obremenjajo državni proračun, istotako prejemki nižjega sanitetnega osebja, kolikor je postavljeno pri državnih ustanovah in uradih.

§ 31.

Za izvajanje desinfekcije predpiše ban z naredbo razpored desinfektorjev v banovini. Ti desinfektorji opravljajo službo pod nadzorstvom pristojnih zdravnikov po pravilniku in predpisih ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

VII. poglavje.

Odškodnine in podpore.

§ 32.

Če se delavci, zavarovani po zakonu o zavarovanju delavcev, prisilno izolirajo zbog pojava nalezljivih bolezni v rodbini, imajo, dokler traja izolacija, pravico do hranarine iz sredstev okrožnih uradov za zavarovanje delavcev. Siromašne občane podpira, dokler so osamljeni zbog nalezljivih bolezni, občina iz občinskih sredstev.

Hranarina ali podpora se ne daje za izolirane osebe, kjer se je akutna nalezljiva bolezen namenoma prikrivala.

II. Kronične nalezljive bolezni.

VIII. poglavje.

Zatiranje tuberkuloze.

§ 33.

Za zatiranje tuberkuloze skrbi država po kraljevskih banskih upravah:

1.) z izobražanjem in poučevanjem prebivalstva v vseh vprašanjih, ki se tičejo tuberkuloze in njene raznašanja;

2.) z napravljanjem ustanov za brezplačno in ceneno pomaganje, zdravljenje in dajanje zdravil in drugih sredstev tuberkuloznim bolnikom;

3.) z nadziranjem stanovanj tuberkuloznih bolnikov in načina njih življenja;

4.) s postavljanjem specialno izobraženih zdravnikov;

5.) z ustanavljanjem posebnih oddelkov in izoliranjem tuberkuloznih bolnikov v bolnicah;

6.) z ustanavljanjem posebnih zdravilišč, okrevališč in posvetovalnic, kolonij za dojenčke iz tuberkuloznih rodbin;

7.) z ustanavljanjem posebnih šol za otroke, ki so nagnjeni na tuberkulozo.

§ 34.

Ustanavljanje dispanzerjev je obvezno za občine, ki imajo nad 10.000 prebivalcev.

§ 35.

Dokaze, da ne bolujejo za aktivno tuberkulozo, morajo predložiti pred sprejemom v službo:

1.) dojlje;

2.) delavci, ki predelujejo življenske potrebščine (mesnice, kruharne, pekarnice, gostilne, hoteli, kavarnice, sladčičarne itd.);

3.) vsi delavci v brivnicah;

4.) rodbine, ki sprejemajo v stanovanje in na hrano tuje otroke (dijake);

5.) osebe, ki se postavljajo na službo pri ustanovah za socialno in zdravstveno zaščito otrok.

Zdravniško izpričevalo mora zahtevati delodajalec, pri točki 4.) pa šolska uprava.

§ 36.

Izpričevala, predpisana po § 35., izdajajo zdravniki v javni službi in zdravniki okrožnih uradov za zavarovanje delavcev; izpričevala pa se morajo obnoviti, če pristojno upravno oblastvo to zahteva.

Ob pregledu teh obratovalnic se mora ugotoviti, ali so se ta izpričevala izdala.

§ 37.

Učitelji in vzgojitelji, ki bolujejo za odprto tuberkulozo, ne smejo opravljati učiteljske službe.

§ 38.

Za šibkejše otroke, ki so nagnjeni na tuberkulozo, je otvoriti šole v okrevališčih in šole v naravi.

IX. poglavje.

Zatiranje spolnih bolezni.

§ 39.

Za zatiranje spolnih bolezni skrbi ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje po kraljevskih banskih upravah:

1.) z izobražanjem in poučevanjem prebivalstva o nevarnosti in težkih posledicah okužitve s spolnimi boleznimi;

2.) z osnavljanjem ustanov za brezplačno zdravljenje in dajanje zdravil;

3.) s postavljanjem strokovno izobraženih zdravnikov;

4.) z osnavljanjem oddelkov za spolne bolezni v bolnicah;

5.) z ustanavljanjem postaj za preprečevanje okužitve s spolnimi boleznimi;

6.) z osnavljanjem ustanov za zdravljenje dedno sifilitičnih otrok.

§ 40.

Za spolne (venerične) bolezni v tem zakonu se umejeta:

- a) kapavica (gonoreja),
- b) sifilida v vseh svojih oblikah.

§ 41.

Pod obvezni pregled na spolne bolezni spadajo in morajo predložiti dokaze, da ne bolujejo za njimi:

- 1.) dojlje, ki prevzamejo službo;
- 2.) otroci, ki jim je treba dojlje.

Dokaze v primeru pod 2.) morajo pribaviti roditelji ali varuhi.

§ 42.

Zdravniki, ki ugotove v svoji praksi spolno bolezen, jo morajo prijaviti pristojnemu zdravniku, če preti glede na bolnikov poklic nevarnost, da se utegne prenesti nalezljiva bolezen na drugega in se nadalje širiti, kakor tudi osebe, ki so koga spolno okužile. Pristojni zdravnik ima pravico, jih strokovno pregledati. Če je treba, se sme izvesti prisilno zdravljenje.

§ 43.

Zdravnik, ki zdravi od spolne bolezni osebo, ki je sklenila stopiti v zakon, jo mora poučiti o nevarnosti za zakonskega druga in otroke.

§ 44.

Osebe, ki imajo spolne bolezni, se morajo sprejeti v zdravljenje, če se napotijo v bolnice, ter se pridržati na zdravljenju, dokler ne odloči bolniški zdravnik, da se lahko zdravijo ambulatorno.

§ 45.

Če se ugotovi s preiskavami, da je v enem srezu nad 5 % prebivalcev bolnih za sifilido, se morajo odrediti v tem srezu posebni ukrepi za njeno zatiranje. Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme postaviti v teh srezih specialne zdravnike, ki zdravijo v potujočih ambulatorijih bolnike brezplačno in zatirajo epidemijo.

X. poglavje.

Zatiranje trahoma.

§ 46.

Za zatiranje trahoma osnuje minister za socialno politiko in narodno zdravje, kjer se pokaže potreba,

v higienskih zavodih in ustanovah posebne oddelke ali posebne ustanove, kjer se brezplačno zdravijo osebe, obbolele za trahomom.

§ 47.

V krajinah, zakuženih s trahomom, morajo državni in občinski zdravniki sistematično pregledovati šolske otroke. Trahomatozni otroci se morajo oddeliti v posebne razrede, kjer se poleg rednega pouka redno zdravijo. V teh oddelkih morajo biti prvenstveno nameščeni učitelji, ki sami bolujejo za trahomom.

XI. poglavje.

Zatiranje malarije.

§ 48.

Kjerkoli se pokaže potreba, se osnujejo za zatiranje malarije odseki pri higienskih zavodih, zdravstvenih domovih in na zdravstvenih postajah ali posebne ustanove za zatiranje malarije.

§ 49.

V vseh krajih, kjer boluje nad 10 % prebivalstva za malarijo, se morajo izvesti ukrepi za njeno zatiranje. Država in banovina dajeta po svojih ustanovah brezplačno kinin in potrebno strokovno osebje ter izvajata potrebne asanacije.

§ 50.

V vseh krajih, kjer boluje nad 10 % prebivalstva za malarijo, je ustanoviti poseben odbor za asanacije krajev in zatiranje malarije. V ta odbor spadajo banov predstavnik in predstavniki: pristojnega higienskega zavoda, občine in privatnih družb, ki se bavijo s pospeševanjem zdravstva. Odbor ima nalogo, v vsem podpirati delovanje zavodov za zatiranje malarije.

XII. poglavje.

Zatiranje gobavosti.

§ 51.

Za izoliranje, zdravljenje in zatiranje gobavosti je ustanoviti ob stroških države in banovin posebne domove za gobavece. Ban sme odrediti izolacijo gobavcev v teh domovih.

III. Obče odredbe.

§ 52.

Ban nadzira izvajanje vseh ukrepov po tem zakonu po pristojnih higienskih zavodih in higienskih ustanovah kot strokovnih organih. Zavodi dajo potrebna navodila, vrše preiskave, prevzemajo iniciativo, kjer se pokaže potreba, in nadzirajo delovanje javnih organov in ustanov in privatnih zdravnikov. Ban sme izdajati, ko je zaslišal banski sanitetni svet, s pravilniki odločbe o osnavljanju ustanov za bolezni iz tega zakona po specialnih razmerah v banovini.

§ 53.

Sredstva za izvrševanje odredb iz tega zakona se določajo v državnem, banovinskem in občinskem proračunu.

§ 54.

Občine morajo sodelovati pri zatiranju vseh bolezni, ki jih obseza ta zakon, bodisi da osnavljajo posebne ustanove, bodisi da podpirajo državne in banovinske ustanove te vrste.

§ 55.

Plačevanje bolniških stroškov za bolezni, obsežene s tem zakonom, se odreja z zakonom o bolnicah.

§ 56.

Vsi zdravniki, ki pregledujejo in zdravijo bolnike od bolezni, obseženih s tem zakonom, morajo obvestiti bolnika in njegovo rodbino o nevarnostih in ukrepih zoper bolezni ter jim dajati navodila in nasvete, kako naj se čuvajo nalezljive bolezni in kako je ravnati z bolniki.

§ 57.

Vsi zdravniki, ki pregledujejo in zdravijo bolnike od bolezni, obseženih s tem zakonom, morajo voditi v evidenci vse one, ki obole za temi boleznimi, ter dajati po potrebi o tem podatke pristojnemu oblastvu.

§ 58.

Prepovedano je, z reklamo za občinstvo oglašati in priporočati načine zdravljenja, sredstva in zdravila za bolezni, obsežene s tem zakonom, kolikor tega ne odobri pristojno oblastvo.

§ 59.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje se pooblašča, predpisati v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta pravilnike: 1.) o prijavljanju nalezljivih bolezni in o zbiranju podatkov glede njih gibanja; 2.) o preiskovanju in izsledovanju nalezljivih bolezni in izvajanju potrebnih ukrepov; 3.) o cepljenju zoper osepnice; 4.) o cepljenju zoper steklino; 5.) o cepljenju zoper akutne nalezljive bolezni; 6.) o nadzorstvu nad pitno vodo; 7.) o obmejni službi zoper zatiranje nalezljivih bolezni iz tujih držav; 8.) o izločanju obolelih oseb in nadzorstvu nad zdravimi osebami iz zakuženih hiš; 9.) o zatiranju nalezljivih bolezni v ustanovah, kjer se zbira večje število ljudi zaradi prenočišča, prehrane, zabave itd.; 10.) predpise o desinfekciji in desinsekciji; 11.) predpis o kontroli rekonvalescentov in bacilonocev; 12.) o delovanju zdravstvenih odborov; 13.) o zatiranju trahoma; 14.) o zatiranju malarije; 15.) o zatiranju gobavosti; 16.) o pokopavanju, izkopavanju in prenašanju oseb, umrlih za nalezljivimi boleznimi; 17.) o zatiranju nalezljivih bolezni v šolah; 18.) o prevažanju oseb, ki imajo nalezljivo bolezen, po železnici in z ladjami.

Pravilnika pod 7.) in 18.) predpiše sporazumno z ministrom za promet, pravilnik pod 17.) pa sporazumno z ministrom za prosveto.

IV. Kazenske odredbe.

§ 60.

Kdor prekrši odredbe §§ 1. in 42. tega zakona, pa ni prekršil s tem predpisov kazenskega zakonika, se kaznuje v denarju do 5000 dinarjev.

Če prekrši zdravnik odredbe o prijavljanju, se sme kaznovati ne samo z določeno denarno kaznijo, ampak tudi s tem, da se mu za leto dni odvzame pravica zasebne prakse.

§ 61.

Kdor prekrši odredbe §§ 5., 6., 7., 12., 14., 16., 17., 21., 35., 41., 42., 51., 56., 57., 58. in 59. tega zakona, se kaznuje v denarju od 1000 do 5000 dinarjev, če niso kazni določene s kazenskim zakonikom.

§ 62.

Te kazni izrekajo oblastva obče uprave prve stopnje; zoper izrečeno kazen je dopustna pritožba na bana, čigar rešitve so izvršne.

Kazen iz drugega odstavka § 60. izreče ban.

§ 63.

Denarne kazni, izrečene po tem zakonu, se odajajo Državni hipotekarni banki za sanitetni fond.

§ 64.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z dnem, ko se razglasi v »Službenih Novinah».

Z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, prestanejo veljati: zakon z dne 28. oktobra 1914. o odvracanju in zatiranju nalezljivih bolezni; zakon z dne 14. aprila 1913. o odvracanju in zatiranju nalezljivih bolezni; §§ 80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 87., 88., 89., 90. in 91. zakonskega člena XIV. iz leta 1876.; §§ 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26. in 27. zakona z dne 25. marca 1906. o zdravstvu; členi 18., 19., 20. in 21. zakona o ureditvi sanitetne stroke in čuvanju narodnega zdravja; zakon o stalni epidemijski komisiji; zakon o obveznem in prisilnem cepljenju zoper osepnice (koze) v Sloveniji in Dalmaciji z dne 25. novembra 1921.* kakor tudi predpisi in odredbe, ki nasprotujejo temu zakonu.

V Beogradu, dne 10. januarja 1930.

Aleksander s. r.

Minister
za socialno politiko
in narodno zdravje:
dr. M. Drinković s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

* Uradni list z dne 18. februarja 1922., št. 34/15.

138.**Popravek****k zakonu o izpremembah in dopolnitvah zakona o ureditvi predsedništva ministrskega sveta z dne 1. maja 1929.***

V tem zakonu (Uradni list z dne 30. januarja 1930., št. 117/26) naj se glasi na strani 317. pod č) namesto:

v 4. skupini 1080 Din
pravilno:
v 4. skupini 920 Din.

Uredbe osrednje vlade.**139.****Predpis****o prijavi vojnih invalidov za prejemanje rodbinskih draginjskih doklad.****

Na podstavi § 12. invalidskega zakona z dne 4. julija 1929. sem izdal na predlog ministra za socialno politiko in narodno zdravje in v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta pod D. R. br. 221.500 z dne 28. decembra 1929. odločbo o draginjskih dokladah rodbinskim članom vojnih invalidov, ki je bila razglašena v «Službenih Novinah» z dne 15. januarja 1930., št. 10/III.***

Ker začno teči draginjske doklade rodbinskim članom vojnih invalidov po členu 14. omenjenega zakona od dne 1. januarja 1930. ter se izplačujejo obenem z invalidnino mesečno vnaprej v breme partije 52., pozicije 1., proračuna državnih razhodkov in dohodkov za leto 1929./1930., predpisujem po prvem odstavku člena 12. omenjene odločbe prijavo, ki jo morajo izpolniti vojni invalidi s potrebnimi odgovori, da se ugotovi, ali izpolnjujejo vse pogoje za prejemanje doklad. Oblika in vsebina prijave je taka:

Prijava.

Prejemanje draginjskih doklad po odločbi D. R. br. 221.500/29 o draginjskih dokladah rodbinskim članom vojnih invalidov.

1.) Priimek in ime predložitelja prijave;

2.) Številka izvršne odločbe, s katero je invalidnina urejena in v kateri skupini;

* Priobčen po «Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 7. februarja 1930., št. 29/X.

** «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 31. januarja 1930., št. 23/IX.

*** Uradni list z dne 23. januarja 1930., št. 106/23.

3.) Potrdilo o letnem neposrednem davku brez dopolnilnega davka, glede na §§ 98. in 99. invalidskega zakona;

4.) Ali je invalid v državni ali samoupravni službi ali v kakršnekoli službenem razmerju pri državnih ali samoupravnih oblastvih, podjetjih ali ustanovah, in koliki so njegovi dohodki;

5.) Imena žene in otrok, za katere se zahteva doklada, z označbo dne, meseca in leta rojstva otrok kakor tudi, ali je otrok zakonski, nezakonski, pozakonjen ali pa je bil posvojen, kdaj in s katero sodno odločbo;

6.) Ali imajo žena in otroci kakršnekoli dohodke na kakršnikoli podstavi, z označbo zneska za vsako osebo. Glede otrok se umejejo in štejejo tukaj vse vrste pomoči, štipendij, naklonitev, vzdrževalnin itd.;

7.) Dokaz o rednem šolanju za otroke od 16. do 23. leta.

Predložitelj prijave:
vojni invalid . . . skupine.

Da so navedbe vojnega invalida g. prebivalca te občine, v tej prijavi točne in resnične, potrjuje občinsko oblastvo v

NB. Prijava in potrditev neresničnih činjenic se kaznuje kot dotično dejanje po kazenskem zakonu.

Finančne direkcije naj natisnejo takoj iz svojih sredstev potrebno število takih prijav, s katerimi naj opremijo vse izplačevalne blagajne v svojem območju. Eventualna navodila in pojasnila za pravilno in enotno uporabljanje odločbe D. R. br. 221.500/29 daje ministrstvo za finance.

V Beogradu, dne 18. januarja 1930.;
br. 2680/1.

Minister za finance:
dr. S. Šverljuga s. r.

140.

Na podstavi § 6. zakona o praznikih z dne 27. septembra 1929. predpisujem to-le

Uredbo**o praznikih po sodnih postopanjih in ostalih zakonih, razen meničnega zakona in čekovnega zakona.*****§ 1.**

Kolikor vežejo zakon o ureditvi rednih sodišč, zakonik o sodnem postopanju v civilnih pravnih, zakonik o sodnem kazenskem postopanju kakor tudi

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 7. februarja 1930., št. 29/X.

drugi zakoni, razen meničnega zakona in čekovnega zakona, na praznike izvestne pravne učinke, se smatrajo za praznike:

a) Za vse državljane: rojstni dan Njegovega Velikanstva kralja, dan ujedinjenja in vse nedelje.

b) Za državljane pravoslavne vere nastopni pravoslavni prazniki:

- 1.) Bogojavljenje.
- 2.) Sabor sv. Jovana (Jovanj dan).
- 3.) Sv. Sava.
- 4.) Sretenje.
- 5.) Blagovest.
- 6.) Đurdev dan.
- 7.) Sv. Ciril in Metod.
- 8.) Sv. Peter in Pavel.
- 9.) Sv. Ilija.
- 10.) Preobraženje.
- 11.) Velika gospojina.
- 12.) Mala gospojina.
- 13.) Krstov dan (dne 14./27. septembra).
- 14.) Mitrov dan.
- 15.) Arhandelov dan.
- 16.) Vvedenje Bogorodice.
- 17.) Sv. Nikola.
- 18.) Badnji dan.
- 19.) Prvi in drugi dan božića.
- 20.) Veliki petek.
- 21.) Drugi dan uskrsa.
- 22.) Spasov dan.
- 23.) Drugi dan Duhov.

c) Za državljane rimsko-katoliške vere ti-le rimsko-katoliški prazniki:

- 1.) Novo leto.
- 2.) Sv. Trije kralji.
- 3.) Svečnica.
- 4.) Sv. Jožef.
- 5.) Marijino oznanjenje.
- 6.) Sv. Ciril in Metod.
- 7.) Sv. Peter in Pavel.
- 8.) Veliki šmaren.
- 9.) Vsi sveti.
- 10.) Brezmadežno spočetje blažene Device Marije.
- 11.) Prvi in drugi dan božića.
- 12.) Drugi dan velike noči.
- 13.) Vnebohod.
- 14.) Drugi dan binkošti.
- 15.) Telovo.

č) Za državljane grško-katoliške vere ti-le grško-katoliški prazniki:

- 1.) Bogojavljenje.
- 2.) Sabor sv. Jovana (Jovanj dan).
- 3.) Sv. Sava.
- 4.) Sretenje.
- 5.) Blagovest.
- 6.) Đurdev dan.
- 7.) Sv. Ciril in Metod.
- 8.) Sv. Peter in Pavel.
- 9.) Sv. Ilija.
- 10.) Preobraženje.
- 11.) Velika gospojina.
- 12.) Mala gospojina.
- 13.) Krstov dan (dne 14./27. septembra).

- 14.) Mitrov dan.
- 15.) Arhandelov dan.
- 16.) Vvedenje Bogorodice.
- 17.) Sv. Nikola.
- 18.) Badnji dan.
- 19.) Prvi in drugi dan božića.
- 20.) Veliki petek.
- 21.) Drugi dan uskrsa.
- 22.) Spasov dan.
- 23.) Drugi dan Duhov.

d) Za državljane evangelijske avgsburškega in helvetskega (reformiranega) veroizpovedanja ti-le evangelijski prazniki:

- 1.) Novo leto.
- 2.) Veliki petek.
- 3.) Drugi dan velike noči.
- 4.) Vnebohod.
- 5.) Drugi dan binkošti.
- 6.) Praznik reformacije (dne 31. oktobra).
- 7.) Dan pred božićem.
- 8.) Drugi dan božića.

e) Za državljane islamske vere ti-le islamski prazniki:

- 1.) Prvi dan praznika Mohamedovega rojstva (mevlud).
- 2.) Prvi trije dnevi ramazanskega bajrama.
- 3.) Prvi trije dnevi kurbanskega bajrama.
- 4.) Prvi dan novega leta.

V petek, potem ob dneh: lejlen-regaib, lejlen-miradž, lejlen-berat in lejlen-kadr in ob dneh pred ramazanom in obema bajramoma je treba omogočiti strankam islamske vere, ki pridejo pred oblastva, da odidejo v petek do 11. ure, ob ostalih omenjenih dneh pa do poldne, da morejo opraviti svoje verske dolžnosti.

f) Za državljane židovske vere ti-le židovski prazniki:

- 1.) Vsaka sobota.
- 2.) Dva prva in dva poslednja dni pashe.
- 3.) Dva dni ševuota.
- 4.) Roš-ašana (dva dni).
- 5.) Jon-kipur, poldrugi dan (pol dne pred jon-kipurom).
- 6.) Prva dva dni in poslednja dva dni sukota.

§ 2.

Ob spredaj navedenih verskih praznikih morajo biti državni uslužbenci v službi kakor ob delavnikih, če niso ti prazniki zanje verski prazniki po § 3. zakona o praznikih. Za poslovanje sodišč in ostalih uradov, podrejenih ministarstvu pravde, veljajo predpisi § 4. zakona o praznikih.

§ 3.

Ta uredba stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah Kraljevine Jugoslavije»; takrat prestanjo veljati vsi dosedanja predpisi o predmetu te uredbe.

V Beogradu, dne 1. februarja 1930.; št. 9862.

Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 26 z dne 4. februarja 1930.:

Seznamek oseb, vpisanih od dne 1. decembra 1928. do konca meseca novembra 1929. v knjigo naturalizirancev ministrstva za notranje posle kraljevine Jugoslavije iz dravske banovine:

Bo d n e r Zofija, gospodinja, rojena v Brunneku, pristojna v občino Maribor.

B e z e l j a k Franc, delavec, rojen v Črnem vrhu, pristojen v občino Rakek.

B r a t u š Anton, akademik, rojen v Idriji, pristojen v občino Bohinjsko Bistrico.

D r. B a č a r Just, zdravnik, rojen v Uhanju, pristojen v občino St. Ilj, srez Maribor, skupno z ženo Marijo in dvema maloletnima otrokoma.

B a š a Alojzija, učiteljica, rojena v Bitinju, pristojna v občino Sv. Benedikt, srez Maribor.

B r e š č a k Ivan, žagar, rojen v Grahovem, pristojen v občino Koroško Belo.

B o ž i č Zorka, zasebna uradnica, rojena v Slo-mu, pristojna v občino Breg pri Ptuj.

B e v č i č Anton, delavec, rojen v Dolenjem Zemonu, pristojen v občino Rakek.

B r a s a Avgusta, uradnica, rojena v Gorici, pristojna v občino Velike Lašče.

W i r t Leopold, kovač, rojen na Dunaju, pristojen v občino Ponikvo ob južni železnici.

V a l e n č i č Ana, učiteljica, rojena v Trnovem, pristojna v občino Devico Marijo v Polju, srez Ljubljanski.

V o n č i n a Matej, kolarski pomočnik, rojen v Črnem vrhu, pristojen v občino Planino, skupno z ženo Marijo.

V a l e n t a Ivan Anton, gradbeni podjetnik, rojen v St. Lipšu, pristojen v občino Prevalje, skupno z ženo Rozo in štirimi maloletnimi otroki.

V i h t e l i č Franc, usmiljeni brat-bolničar, rojen v Zadlogu, pristojen v občino Novo mesto.

G r a b n e r Marija, prodajalka, rojena v Mariboru in pristojna v občino Maribor, skupno z maloletno hčerko Marijo.

G u l i č Rudolf, zasebni uradnik, rojen v Uresu, pristojen v občino Kočevje, skupno z ženo Ljudmilo in maloletnim sinom Dagmarom.

G e r š e l j m a n Aleksander, zasebni uradnik, rojen v Varšavi, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Jelisaveto.

G o l o b i č Ivan, zasebni uradnik, rojen na Bistrici, pristojen v občino Jesenice, skupno z ženo Apolonijo in maloletno hčerko Regino.

D a k a l j Matija, delavec, rojen v Mairattnu, pristojen v občino Kropo, skupno z ženo Frančiško in štirimi maloletnimi otroki.

D e l l' A n t o n i o Valentin, rudarski strojevodja, pristojen v občino Velenje.

D e t i č e k Baldo, zasebni uradnik, rojen v Gradcu, pristojen v občino Celje, skupno z ženo Amalijo.

D o f e k Viljem, trgovinski pomočnik, rojen na Rečici, pristojen v občino Celje, skupno z ženo Pavlino in maloletnim sinom Stojanom.

D o b r i l o v i č Matko, delavec, rojen v Vižinadi, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Frančiško in maloletno hčerko Marijo.

Ž g u r Ana, gospodinja, rojena v Novem mestu, pristojna v občino Mengeš.

Ž o r ž Franc, mesar, rojen v Dornbergu, pristojen v občino Vič, srez Ljubljanski, skupno z ženo Marijo.

Z e l i n s k i Viktor, inženjer, rojen v Varšavi, pristojen v občino Rogatec, skupno z ženo Ivanko in maloletno hčerko Natalijo.

Z l a t o p e r Jakob, posestnik, rojen v Črni, pristojen v občino Šmarje pri Jelšah, skupno z ženo Marijo.

D r. J i ř i k Bernard, zdravnik, rojen v Hruški, pristojen v občino Šmartno, srez celjski.

J a m š e k Frančiška, gospodinja, rojena v Spodnjih Lažah, pristojna v občino Jesenice.

D r. K r a l j Angel, zdravnik, rojen pri Sv. Križu, pristojen v občino St. Vid, srez litijski.

K l e m e n Ivan, posestnik, rojen v Studenem, pristojen v občino Planino, skupno z ženo Marijo in dvema maloletnima otrokoma.

K a v č i č Franc, delavec, rojen v Vologu, pristojen v občino Rakek, skupno z ženo Marijo in dvema maloletnima otrokoma.

K o g l o t Josip, pogodbeni učitelj, rojen v Vrtojbi, pristojen v občino Kruplivnik, srez mursko-soboški, skupno z ženo Veroniko in dvema maloletnima otrokoma.

K r i v e c Fran, rudar, rojen v Modreji, pristojen v občino Sv. Krištof, srez laški, skupno z ženo Antonijo in maloletno hčerko Nadislavo.

K o v a č i č Ivan, rudar, rojen v Modreji, pristojen v občino Sv. Krištof, srez laški, skupno z ženo Cecilijo in dvema maloletnima otrokoma.

H e l d Fran, trgovec, rojen v Judendorfu, pristojen v občino Celje, skupno z ženo Marijo in maloletno hčerko Marijo.

K o m e l j Avgust, mehanik, rojen v Solkanu, pristojen v občino Maribor, skupno z ženo Alojzijo in maloletnim sinom Borisom.

K a i s e r Frančiška, gospodinja, rojena na Dunaju, pristojna v občino Devico Marijo v Polju, srez Ljubljanski, skupno z maloletnim sinom Ernestom.

K o g o j Peter, šofer, rojen v Podmestu, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Marijo in tremi maloletnimi otroki.

K a l a š Bohuslav, sladščičar, rojen v Pragi, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Angelo in dvema maloletnima otrokoma.

D r. K o l e n d o Viktor, veterinar, rojen v Rjazanu, pristojen v občino Ljubljano.

K o g o j Ivan, tesar, rojen v Remšeniku, pristojen v občino Jezersko, srez kranjski.

K r i š k a Tomo, brivec, rojen v Petrinji, pristojen v občino Velike Lašče, skupno z ženo Katarino.

K o g o v š e k Peter, posestnik, rojen v Rovtah, pristojen v občino Rovte, srez logaški, skupno z ženo Lidijo in dvema maloletnima otrokoma.

Klemen Anton, mizar, rojen v Studenem, pristojen v občino Planino, skupno z ženo Terezijo in dvema maloletnima otrokoma.

Kramar Ivan, delavec, rojen v Gavčah, pristojen v občino Koroško Belo, skupno z ženo Ano.

Krotko Tatjana, dijakinja, rojena v Krasnovskem, pristojna v občino Ljubljano.

Klemen Franc, zasebni uradnik, rojen v Malem Otoku, pristojen v občino Zgornjo Šiško.

Legiša Josip, krojač, rojen v Mavhinjah, pristojen v občino Vič, srez ljubljanski, skupno z ženo Angelo in dvema maloletnima otrokoma.

Lavrenčič Ivan, posestnik in gostilničar, rojen v Vrhpolju, pristojen v občino Sv. Jurij ob Pesnici, skupno z ženo Ivano in petimi maloletnimi otroki.

Lasič Josip, učitelj, rojen v Bukovici, pristojen v občino Kaplo, srez dravograjski, skupno z ženo Katarino in tremi maloletnimi otroki.

Laharnar Peter, mizar, rojen v Podmelcu, pristojen v občino Celje, skupno z ženo Frančiško in tremi maloletnimi otroki.

Mühlbauer Bogomir, steklar, rojen v Lunki Formosi, pristojen v občino Trbovlje, skupno z ženo Marijo in tremi maloletnimi otroki.

Mittermayer Marija, gospodinja, rojena na Dunaju, pristojna v občino Celje.

Mikuž Marija, gospodinja, rojena v Črnem vrhu, pristojna v občino Brezovico, srez dolnjo-lendavski.

Martinek Vinko, pekarski mojster, rojen v Višnji gori, pristojen v občino Stari trg, srez logaški, skupno z ženo Frančiško in štirimi maloletnimi otroki.

Miljutin Nikola, inženjer, rojen v Moskvi, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Evdoksijo in maloletnim sinom Aleksijem.

Marinič Josip, železničar, rojen v Višnjevku, pristojen v občino Jesenice.

Mlečnik Ivan, zasebni nameščeneec, rojen v Kožentavri, pristojen v občino Št. Vid pri Stični.

Händl Karel, strojnik, rojen v Št. Rupertu, pristojen v občino Tržič, skupno z ženo Rožo.

Noljde-Starčenko Boris, šofer, rojen v Koninu, pristojen v občino Maribor, skupno z ženo Lidijo.

Pitamie Aleksander, ravnatelj delniške družbe, rojen v Pastori, pristojen v občino Maribor, skupno z ženo Vidosavo in maloletnim sinom Aleksandrom.

Perič Filip, profesor, rojen v Opatjem selu, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Josipino in maloletnim sinom Borisom.

Podgornik Fran, učitelj, rojen v Čepovanu, pristojen v občino Črmošnjice, skupno z ženo Josipino.

Pintar Josip, delavec, rojen v Kojskem, pristojen v občino Kovor, srez kranjski, skupno z ženo Marijo in maloletno hčerko Vero.

Pertot Milan, pogodbeni učitelj, rojen v Barokvljah, pristojen v občino Muto, srez dravograjski,

skupno z ženo Marijo in dvema maloletnima otrokoma.

Pušman Ernest, inženjer, rojen v Planini in pristojen v občino Planino.

Putta Marija, šivilja, rojena v Velhartincih, pristojna v občino Zmonec, srez kranjski, skupno z dvema maloletnima otrokoma.

Paulus Rudolf, profesor glasbe, rojen v Tausu-Domažlicah, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Karolino.

Preis Karel, trgovec, rojen v Brucku, pristojen v občino Maribor, skupno z ženo Margito in dvema maloletnima otrokoma.

Pirc Marij, sodni kancelist, rojen v Bovcu, pristojen v občino Krčevino, srez ptujski, skupno z ženo Marijo in maloletnim sinom Milošem.

Pipan Emilija, gospodinja, rojena v Uhanju, pristojna v Zabukovje, srez brežiški.

Pipan Emil, posestnik, rojen v Uhanju, pristojen v občino Zabukovje, srez brežiški, skupno z ženo Frančiško in dvema maloletnima otrokoma.

Piščanec Ernest, trgovec, rojen v Rojanu, pristojen v občino Maribor, skupno z ženo Frančiško.

Parizek Karel, mizar, rojen v Steinabrücklu, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Antonijo in maloletno hčerko Vido.

Pert Anton, tvorniški delavec, pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Ivanka.

Panin Aleksej, uradnik državnih železnic, rojen v Moskvi in pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Nino.

Pirih Andrej, zasebni uradnik, rojen v Kalu, pristojen v občino Ribnico, srez kočevski, skupno z ženo Marijo in petimi maloletnimi otroki.

Premrov Matevž, drvarski pomočnik, rojen v Malem Bezuljaku in pristojen v občino Cerknico, srez logaški, skupno z ženo Marijo in maloletnim sinom Dušanom.

Raunicher Marija, učiteljica, rojena v Idriji, pristojna v občino Maribor.

Rosner Fran, tvorniški poslovodja, rojen v Ferbenzu in pristojen v občino Petrovče, srez celjski, skupno z ženo Ivanka in maloletno hčerko Franjo.

Rotenbücher Karel, mesar, rojen v Devetszeru, pristojen v občino Kranj, skupno z ženo Frančiško.

Raspet Peter, kmetovalec, rojen v Šebrelju, pristojen v občino Škofjo vas, srez celjski, skupno z ženo Marijo in dvema maloletnima otrokoma.

Rudolf Frančiška, kuharica, rojena v Črnem vrhu in pristojna v občino Ljubljano.

Seindling Vaclav, medicar, pristojen v občino Ptuj, skupno z ženo Julijano.

Sommeregger Tomaž, emailist, rojen v Novi vasi, pristojen v občino Celje, skupno z ženo Ano.

Sulzer Leopold, zasebni uradnik, rojen v Kranjski gori, pristojen v občino Kranjsko goro, skupno z ženo Viktorijo.

Sluga Anton, gradbeni tehnik, rojen v Dolenji vasi, pristojen v občino Ljubljano.

Tomšič Rozalij, gostilničar, rojen v Ložu, pristojen v občino Stari trg, srez logaški.

Trampuž Ludovik, zidar, rojen v Temnici, pristojen v občino Zgornjo Šiško, skupno z ženo Alojzijo in dvema maloletnima otrokoma.

Tomažin Matija, posestnik in trgovec, rojen na Rašici in pristojen v občino Turjak, srez kočevski, skupno z ženo Angelo.

Trampuž Maksimilijan, mlinar, rojen v Kostanjevici in pristojen v občino Kočevje, skupno z ženo Marijo in štirimi maloletnimi otroki.

Tomšič Anton, kmetovalec, pristojen v občino Pince, srez dolnjelendavski, skupno z ženo Katarino in dvema maloletnima otrokoma.

Vielhaber Ivan, trgovec, rojen v Voitsbergu, pristojen v občino Maribor, skupno z ženo Frideriko in hčerko Liseleto.

Fortin Frančiška, rudarka, rojena v Črni in pristojna v občino Črno, srez dravograjski.

Fortin Franc, rudar, rojen v Jazbinj in pristojen v občino Črno, srez dravograjski, skupno z ženo Marijo in dvema maloletnima otrokoma.

Furlan Janko, učitelj, rojen v Mavhinjah, pristojen v občino Zamostec, srez kočevski, skupno z ženo Natalijo in dvema maloletnima otrokoma.

Flajs Franc, dijak, rojen v Soči, pristojen v občino Zelimlje, srez ljubljanski.

Hrovatin Ljudmila, gospodinja, rojena v Dupljah in pristojna v občino Trato, srez kranjski.

Herbert Ana, bančna uradnica, rojena na Gornji Bistrici in pristojna v občino Gornjo Bistrico, srez dolnjelendavski.

Holmann Josip, upravnik posestva, rojen v Jinecu in pristojen v občino Rogatec, skupno z ženo Rozo.

Hubert Maksimilijan, knjigar, rojen v Krnovu, pristojen v občino Celje, skupno z ženo Margito in tremi maloletnimi otroki.

Čušin Franc, posestnik, rojen v Podbregu, pristojen v občino Zire, srez logaški.

Čenden Angela, učiteljica, rojena v Gorici, pristojna v občino Stari Log, srez kočevski.

Černigoj Nada, učiteljica, rojena pri Sv. Križu in pristojna v občino Zgornjo Šiško, srez ljubljanski.

Semerl Josip, kmetovalec, rojen v Lomu, pristojen v občino Hotedršico, srez logaški.

Sporn Josip, zasebnik, rojen v Rogatcu in pristojen v občino Rogatec.

Schiffel Ivan, tramvajski nameščenec, rojen v Feebergu in pristojen v občino Moste, srez ljubljanski, skupno z ženo Ivano in maloletnim sinom Ivanom.

Zigon Petrina, zasebnica, rojena v Renčah in pristojna v Zgornjo Šiško, srez ljubljanski, skupno z dvema maloletnima otrokoma.

Suligoj Milka, trgovinska nameščenka, rojena v Gorici in pristojna v občino Brežice.

Strukelj Valentin, rudar, rojen v Logu in pristojen v občino Kočevje, skupno z ženo Jožefino in maloletno hčerko Štefanijo.

Dr. Šuc Stanko, advokatski kandidat, rojen v Rihemberku in pristojen v občino Stražišče, srez kranjski.

Štular Mihael, žagar, rojen na Jezerskem in pristojen v občino Kapljo vas, srez kamniški.

Schubert Viljem, elektrotehnik, rojen na Dunaju, pristojen v občino Sv. Ano, srez kranjski.

Seznamek oseb, vpisanih od dne 1. decembra 1928. do konca meseca novembra 1929. v knjigo odpuščencev ministrstva za notranje posle kraljevine Jugoslavije iz dravske banovine:

Dr. Sodja Valentin, zdravnik, rojen v Zabreznici in pristojen v občino Zabreznico, srez radovljiški, skupno z ženo Melanijo.

Wolf Ana, gospodinja, rojena v Budimpešti in pristojna v občino Ljubljano.

Kropač Josip, inženjer, rojen v Suhadolu in pristojen v občino Ljubljano, skupno z ženo Ružo.

Wolf Karel, zasebni uradnik, rojen v Pulju in pristojen v občino Kočevje, skupno z ženo Ano.

Objava generalnega inspektorata ministrstva za finance z dne 29. januarja 1930.: Minister za finance je izdal pod D. R. br. 216.983/29 z dne 29. januarja 1930. odlok, da se dovoljuje tudi na borzi v Ljubljani kotiranje obveznic naših povojnih državnih posojil v zlatu: 7%nega in 8%nega Blaire & Comp. in 7%nega Državne hipotekarne banke ob istih pogojih, kakor je to določeno z odlokom D. R. br. 217.365 z dne 12. decembra 1929. za borzi v Beogradu in Zagrebu.*

Številka 27 z dne 5. februarja 1930.:

Odlok ministra za šume in rudnike z dne 5. januarja 1930.: Premišljena sta po službeni potrebi v dosednji skupini dosedanje kategorije šumarska inženjerja v 8. skupini I. kategorije: za referenta sreskega načelstva v Šibeniku Mozetič Krsto pri direkciji šum v Ljubljani in za šumarskega pristava pri banski upravi dravske banovine v Ljubljani Rauter Fran pri velikem županu mariborske oblasti v Mariboru.

Številka 28 z dne 6. februarja 1930.:

Ukaza Njegovega Velikanstva kralja z dne 4. januarja 1930.: Postavljena sta: dr. Gregorič Viktor, sreski sanitetni referent v Novem mestu v 5. skupino I. kategorije, za zdravstvenega višjega svetnika pri načelniku novomeškega sreza v 4. skupini I. kategorije; dr. Vrečko Vladimir, sreski sanitetni referent v Ptuj v 6. skupini I. kategorije, za zdravstvenega svetnika pri načelniku ptujskega sreza v 5. skupini I. kategorije.

Odlok ministra za finance z dne 28. januarja 1930.: Postavljen je po službeni potrebi za pomožnega davkarja v 4. skupini II. kategorije pri davčni upravi za mesto Beograd Mäch tig Karel, pomožni

* Uradni list 18 z dne 11. januarja 1930., stran 212.

davkar v isti skupini iste kategorije pri davčni upravi v Šmarju pri Jelšah.

Številka 29 z dne 7. februarja 1930.:

Odlok ministra za socialno politiko in narodno zdravje z dne 1. januarja 1930.: Pomaknjen je iz 8. skupine I. kategorije v 7. skupino I. kategorije dr. Rak Janko, sreski zdravnik v Gornjem gradu.

Številka 30 z dne 8. februarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 4. januarja 1930.: Postavljena sta po službeni potrebi v dravski banovini: za predstojnika mestne policije v Mariboru v 4. a) skupini I. kategorije Kerševan Vekoslav, upravnik iste policije v 4. skupini I. kategorije; za predstojnika mestne policije v Celju v 4. skupini I. kategorije Geržinič Alojzij, policijski svetnik pri upravi policije v Ljubljani v 5. skupini I. kategorije.

Objava oddelka za davke ministrstva za finance z dne 3. februarja 1930.: «Obrtna zadruga koncesioniranih vlašnika motornih vozila sreza dubrovačkog» v Dubrovniku je oproščena plačevanja takse iz tar. post. 1. taksne tarife za vse vloge in prošnje, ki jih pošilja državnim oblastvom, razen v civilnih pravnih.

Številka 31 z dne 10. februarja 1930.:

Dekret ministra za gradbe z dne 31. januarja 1930.: Ing. Sevnik Fran v Soteski sme izvrševati javno prakso v vsej kraljevini, specialno iz šumarske stroke.

Številka 32 z dne 11. februarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. januarja 1930.: Pomaknjeni so v 2. skupino II. kategorije višji pisarniški oficiali (višja pisarniška ofi-

cialka) v 1. skupini III. kategorije: Turk Josip pri deželnem sodišču v Ljubljani, Alt Rajko pri okrajnem sodišču v Ptuj, Lapažnar Angela pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani, Drame Ivan pri okrožnem sodišču v Mariboru, Stanovšek Fortunat pri okrajnem sodišču v Laškem in Korošak Fran pri okrajnem sodišču v Mariboru. — Pomaknjena sta iz 2. skupine III. kategorije v 1. skupino III. kategorije pisarniška oficiala Vakselj Janko pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani in Marčič Julko pri deželnem sodišču v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. januarja 1930.: Za člana namestnika glavnega sanitetnega sveta je postavljen dr. Zalokar Alojzij, upravnik ženske bolnice v Ljubljani.

Številka 33 z dne 12. februarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 4. januarja 1930.: Pomaknjena sta: iz 6. skupine I. kategorije v 5. skupino I. kategorije pri direkciji državnega rudnika v Velenju Čuček Ernest, direktor istega rudnika; iz 3. skupine II. kategorije za računovodjo v 2. skupini II. kategorije pri rudarskem glavarstvu v Ljubljani Čepšmiga Ivan, dosednji administrativni referent istega glavarstva.

Odlok ministra za socialno politiko in narodno zdravje z dne 1. januarja 1930.: Pomaknjen je z veljavnostjo od dne 1. januarja 1930. iz 8. skupine I. kategorije v 7. skupino I. kategorije dr. Gregorc Albin, sreski zdravnik v Murski Soboti.

Odlok ministra za socialno politiko in narodno zdravje z dne 1. januarja 1930.: Pomaknjen je z veljavnostjo od dne 1. januarja 1930. iz 3. skupine II. kategorije v 2. skupino II. kategorije Magister Vinko, arhivski uradnik pri oblastni inspekciji dela v Ljubljani.

